

[Niels Helveg Petersen.]

ningen af den økonomiske politik har i allerhøjeste grad været forbrugervenlig. Det er jo ikke således, at der i denne regerings tid er givet frit løb for prisstigninger på almindelige forbrugsvarer, snarere tværtimod. Hvis dette derfor skål være målestokken, tør jeg med stor tryghed lade netop prisudviklingen være en målestok for forbrugervenlighed eller ikke-forbrugervenlighed.

Jeg har lyttet med interesse til, hvad der i øvrigt er fremkommet, men jeg kan stadig ikke lade være med at tænke på, at det egentlig var rimeligt, om vi, når nu en del af denne rationaliseringsgevinst skal komme forbrugerne til gode, havde hørt noget om det. Vi har diskuteret spørgsmålet i udvalget, men der var ingen mulighed for, at vi dér kunne få en antydning om det. Jeg tror, at alle udvalgsmedlemmer fik en helt klar fornemmelse af, at der i hvert fald fra monopolmyndighedernes side var den allerstørste betænkelighed ved at gå ind på en eller anden formulering i lovteksten, hvorefter der skulle ske en sådan deling. Men det var ikke noget helt urimeligt forlangende af os, at man gav os en lille antydning af, hvad „en del“ af rationaliseringsgevinsten egentlig er for noget.

Poul Dam: Jeg forstod på hr. Niels Helveg Petersen, at han havde en tro på, at en rationaliseringsgevinst så at sige automatisk som følge af de økonomiske love ville komme forbrugerne til gode. Det er en interessant tro. Hr. Niels Helveg Petersen hører så nærmest til de gammeltroende, for sådan var liberalismen på Adam Smith's tid. Men vi lever ikke i den fulde konkurrences tid mere. Vi har masser af konkurrencebegrænsninger af den ene og den anden art, monopoler eller områder med ganske få virksomheder, hvor i hvert fald en af dem er stærkt prisførende; vi har konkurrencebegrænsende reklameformer og en række andre ting, som gør, at den frie konkurrences velsignelsesrige virkninger faktisk ikke fungerer i vort samfund — måske med én undtagelse: hvis

der føres en sådan økonomisk politik, at folk faktisk ikke har noget at købe for. Sådan er det jo i øjeblikket, hvor vi kan se på detailomsætningstallene, at detailomsætningen på en række områder er faldet; der er ganske svagt stigende priser, men den samlede detailomsætning er faldende i en række brancher. Det er jo et udtryk for, at der er meget få penge imellem folk. Under sådanne omstændigheder er det klart, at man kan holde priserne nede. Men det hænger ikke sammen med lovgivningen; det hænger sammen med det ganske enkle forhold, at pengene er knappe blandt folk i dag. Det skal de ikke blive ved med; jeg har forstået på regeringens og regeringspartiernes talsmænd, at det er meningen, at denne bitre overgangsperiode kun skal være noget, man betragter som en hestekur, for at landet kan komme ud af de frygtelige forhold, vi havde under den forrige regering, hvor det var sådan, at almindelige mennesker havde penge at købe for. Hestekuren skal have en forholdsvis kort varighed, så skal vi i gang igen, så skal indtægterne stige og forbruget stige. Det må vel være meningen med en forbrugervenlig politik, at forbrugerne også får noget at forbruge. Det kan ikke være forbrugervenlig politik, hvis forbrug er noget, man faktisk ikke har råd til.

Hermed sluttede forhandlingen.

Der foretoges først afstemning vedrørende forslag til lov om ændring af lov om avancestop.

Lovforslagets §§ 1 og 2 og dets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Lovforslaget går nu til fornyet behandling i udvalget.

Man gik dernæst til afstemning vedrørende forslag til lov om anmeldelse af vejledende priser m. v.